

Frank Aaen: Bevarelse af efterlønnen? Ja, vi mener, vi har bevaret efterlønnen, for vi sagde: Efterlønnen skal stadig være et tilbud i det danske samfund.

Vi udtalte ikke noget om dagpengereetten, men jeg vil godt sige, at nedgangen fra 5 til 4 år ikke er vores store drømmeønske. Vi har faktisk i forhandlingerne brugt samme argument som hr. Jes Lunde tidligere, nemlig at hvis aktiveringen kom til at virke, hvorfor i alverden behøvede man så en nedgang.

Det, vi talte om, var dagpengenes størrelse. Vi talte om, at vi f.eks. ikke i en borgerlig regering ville være med til, at man skulle nedsætte dagpengenes størrelse.

Det tredje, vi sagde, var, at der ikke må komme strammere regler for indrejse i Danmark. Vi vil ikke have færre flygtninge i Danmark. Men allerede på det tidspunkt af valgkampen vidste enhver, at vi var for en forbedret integration.

Nu må jeg ikke svare hr. Kim Behnke, men det skal jeg nok huske at gøre i næste runde.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jo, gør det bare!

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Må jeg gerne det? Tak, hr. formand!

Jeg vil bare sige om kulturpengene, at det ikke er min opfattelse, at det er politikerne, der skal rende rundt og afgøre, hvad der er kunst, og hvad der ikke er kunst. Vi skal give nogle økonomiske rammer.

Men jeg er overbevist om, at der i enhver ramme er ting, som jeg vil opfatte som fjolleri, og de to nævnte eksempler opfatter jeg som fjolleri og bestemt ikke som kunst. Til gengæld ville jeg være rædselsslagen, hvis konsekvensen af det ville være, at et politisk flertal herinde kunne fortælle, hvad der var kunst og ikke var kunst. Så jeg må en gang imellem leve med, at man kalder noget kunst, som jeg bestemt ikke kan lide. Jeg vil også bare erindre om, at da Beethoven i sin tid var komponist, mente datiden nu også, at han var en underlig en, men vi nyder ham da den dag i dag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo dejligt at lytte til en engageret taler som hr. Duetoft, og jeg vil sige, at i relation til de bemærkninger, som kom fra hr. Duetoft om vidensniveauet i folkeskolen og om de drabeli-

ge ting, der skete under Anden Verdenskrig, er vi i Dansk Folkeparti enige i det, hr. Duetoft sagde.

Vi er også tilhængere af det holocaustcenter, som er foreslået, og støtter meget bestræbelserne for, at vi fastholder en stor viden i befolkningen om, hvad der rent faktisk skete i den fortid, som hr. Duetoft refererer til.

Med hensyn til kulturområdet kan jeg ikke lade være med at spørge hr. Duetoft, om hr. Duetoft ikke finder det paradoksalt, at man, da man tog fra Christiansborg den dag, hvor finanslovforliget blev indgået, i radioen kunne høre, at kulturlivet har fået den bedste finanslov i årevis, samtidig med at man vidste, at der netop var sket en besparelse på knap 300 mio. kr. på medicintilskud, altså på syge menneskers medicinforbrug.

Det er jo ikke sort-hvidt, det er jo ikke enten-eller, det handler om, hvorvidt det i den prioritering, som forligspartierne foretager for 1999, er fornuftigt at øge bevillingerne til kulturlivet som foreslået, samtidig med at man bliver nødt til at spare andre steder, som faktisk er vigtige.

Det er den paradoksale sammensætning, som forligspartierne har fundet ud af, Dansk Folkeparti vender sig imod.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Duetoft siger, at CD ikke har et problem i denne forbindelse, men det er da alligevel lidt socialt problematisk, at man siger til dem, der er udkørte og ikke kan arbejde mere, og som heller ikke har mulighed for det, fordi der ikke er job til dem, hvorfor de er påsket til at gå på efterløn, at de altså taber ved det her, der er lavet, mens man præmierer ganske mange i den anden ende. Et eller andet sted tror jeg også hr. Duetofts sociale samvittighed, som jeg ved eksisterer fuldt ud, vil blive berørt af det.

Så har jeg et andet spørgsmål, og det kan så være, at det så er dér, hr. Duetoft har et problem: Før havde vi 200-timers-reglen, så man måtte arbejde 200 timer uden modregning. Nu afskaffer man så i fleksibilitetens navn - vi er selv tilhængere af fleksibilitet - 200-timers-reglen. Men vi mener, man burde have erstattet den med et bundfradrag, der kunne være på 30.000 kr.

Det, man nu layer, betyder, at den person, som har en forholdsvis lille timeindkomst, ikke kan se meningen i at arbejde lidt ved siden af. Vi er interesseret i, at folk har lidt tilknytning til